

عنوان مقاله:

بررسی تنوع موجود در خصوص صفت مقاومت به شوری در تعدادی از ژنوتیپ های گندم بهاره و هیبریدهای حاصل از آن

محل انتشار:

نهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سید احمد سادات نوری - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

حمیده خلج - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

محمدرضا لبافی حسین آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تنوع موجود در خصوص صفت مقاومت به شوری در تعدادی از واریته های گندم بهاره براساس صفات مورفولوژیکی، آزمایشی در گلخانه در قالب فاکتوریل در پایه کاملاً تصادفی با ۴ تکرار انجام شد. فاکتور A دارای چهار غلظت کلرید سدیم (NaCl) بود که عبارتند از صفر (شاهد) و 150، 200 و 250 میلی مول NaCl، و فاکتور B دارای ۸ ژنوتیپ گندم بهاره شامل: یک شاهد (حساس به شوری Axona) و 4 والد به نام های Cajema، Sette Cerros، Ho2، Lermaroja و 3 هیبرید Cajema × Sette Cerros، Cajema × Ho2، Cajema × Lermaroja و Cajema × Sette Cerros که از تلاقی ژنوتیپ Cajema با سه والد دیگر حاصل شده است و همگی نیمه مقاوم به شوری هستند. صفات مورفولوژیک مورد بررسی شامل وزن کاه و کلش، وزن هزار دانه، طول خوشه، ارتفاع گیاه و عمل کرد بودند. نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که تمامی صفات، تحت تاثیر ژنوتیپ گندم و غلظت های مختلف شوری قرار گرفته و در سطح ۵ درصد معنی دار می باشد. با افزایش میزان غلظت شوری تمامی صفات کاهش معنی داری را نشان دادند بطور کلی در تمامی سطوح شوری بیشترین عمل کرد و وزن هزار دانه در بین والدین در ژنوتیپ Ho2 و در بین هیبریدها ژنوتیپ Cajema × Sette Cerros مشاهده گردید. در بین والدین ژنوتیپ Lermaroja و در بین هیبریدها به ترتیب ژنوتیپ Cajema × Lermaroja و Cajema × Ho2 و Cajema × Sette Cerros بلندترین طول خوشه و ارتفاع گیاه و بیشترین کاه و کلش را به خود اختصاص دادند.

کلمات کلیدی:

شوری، گندم بهاره، عملکرد، هیبرید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/298545>

